

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători –Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 martie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în cauza penală în privința inculpatului

Pasat Veaceslav Fiodor, născut la 19.08.1970, originar și domiciliat în s. Coșnița r-ul Dubăsari.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.01.2013-07.03.2014;

instanța de apel: 08.04.2014-21.05.2014;

instanța de recurs: 25.08.2014-22.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 07 martie 2014, Pasat Veaceslav a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Pasat Veaceslav la 08 septembrie 2012, aproximativ la orele 23.15, aflându-se în apartamentul nr.38 din str. Hristo-Botev 19/7, mun. Chișinău, i-a aplicat lui Ilcenco Pavel multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe suprafața corpului, prin ce i-a cauzat ultimului leziuni corporale: fractura deschisă la mâna stîngă cu echimoză pe membrul superior stîng, traumă cranio-cerebrală închisă: echimoze periorbitale și resturile pe pleoapele inferioare, hemoragii în țesuturile moi pericraniene temporo-parietal stînga, hemoragii în mușchiul temporal stîng, hemoragii subarahnoidiene pe lobii occipitali. În urma traumei deschise a toracelui i-au fost cauzate: echimoze pe torace amfizem subcutan masiv și hemopneumotorace, contuzia pulmonilor, fracturi costale bilateral,

care prezintă pericol pentru viață și se califică drept vătămări corporale grave. La data de 02.10.2012 drept rezultat al vătămărilor corporale cauzate lui Ilcenco Pavel, acesta a decedat.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Roman Scripnic în numele inculpatului a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că:

- declarațiile martorilor Chirică Tudor, Hîncu Eugen și Zaicenco Nicolae nu probează nici direct, nici indirect vinovăția inculpatului;

- inculpatul Pasat Veaceslav nu a comis fapta incriminată și nu este vinovat;

- instanța și acuzarea nu s-au expus cu privire la personalitatea decedatului Ilcenco Pavel, anterior condamnat, nici nu și-a propus examinarea altor careva versiuni cu referire la cele întâmplate. Nu a fost examinat cercul persoanelor cu care acesta era în relații ostile, față de care poate avea careva datorii;

- acuzarea nu a încercat să identifice motivul real al decesului lui Ilcenco Pavel, luînd în considerație pct. 1 al Concluziei Raportul de constatare medico-legală a cadavrului Ilcenco Pavel nr. 1926 din 02.10.2012 (V.I., f.d. 112);

- raportul de expertiză dactiloscopică nr. 469 din 13.09.2012, concluzionează că urmele dactiloscopice preluate de pe obiectele ridicate de la fața locului nu aparțin lui Pasat Veaceslav, dar unei alte persoane;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 969 din 13.09.2012 a unui tampon și probelor model de sînge a lui Ilcenco Pavel și Pasat Veaceslav, stabilește că grupa sanguină a decedatului și inculpatului este aceeași A-beta/A(II)/, H-asociat, nu se exclude proveniența sîngelui nici de la Ilcenco Pavel, nici de la Pasat Veaceslav, astfel nu confirmă sau infirmă careva versiuni cu privire la obiectul examinat;

- în urma cercetării judecătorești acuzarea nu a prezentat probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a relatat că, sunt irelevante și nefondate motivele apelului avocatului Roman Scripnic în interesele inculpatului, ori circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpatului au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, declarațiile martorilor, materialele dosarului, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a considerat, că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării

pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și nu există motive de aplicare a pedepsei mai blânde, deoarece s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblul, de pericolul social al infracțiunii săvârșite și de persoana inculpatului.

Astfel, reieșind din toate circumstanțele stabilite, de scopul pedepsei penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui Pasat Veaceslav, cât și a altor persoane, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs ordinar inculpatul, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că probele administrate la materialele cauzei nu au fost cercetate corespunzător, iar învinuirea se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, care nu confirmă vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

5.1. Asupra recursului ordinar a depus referință procurorul, care a solicitat respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, iar decizia recurată este legală și întemeiată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În recursul său, recurentul nu invocă careva temeii prevăzute în art. 427 Cod de procedură, însă din conținutul recursului rezultă că inculpatul se referă la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal constată că acest temeii de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanța de fond, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal menționează că, instanțele ierarhic inferioare, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, instanța de apel corect a respins argumentul apelantului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de fond și just puse la baza sentinței de condamnare, or reieșind din constatările făcute de către instanța de apel și redate la pct. 4.1 al prezentei decizii, ultima a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel și reflectate la pct. 3 al deciziei.

Prin urmare, Colegiul nu va reține argumentele recurentului precum că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate pe art. 151 alin. (4) Cod penal.

Urmare celor expuse, Colegiul penal reține că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, argumentele invocate de inculpat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Pasat Veaceslav împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 martie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu